

Stanko Trap, 23. 1. 2014

Drage Slovenke, spoštovani Slovenci, vsi lepo pozdravljeni!

Najprej moja prisrčna zahvala za nagrado, ki me je zelo presenetila. Zahvala Vam vsem, ki ste prišli danes na to prireditev. Iz vsega srca se zahvaljujem Narodnemu svetu koroških Slovencev in Krščanski kulturni zvezi za Tischlerjevo nagrado: Zdravku Inzku, Nantiju Olipu, Janku Krištofu, Pepci Druml in Stanku Olipu, ki so gotovo imeli težave, da so toliko dobrega nabrali o meni. Zame je to gotovo nek duhovni testament. Gotovo je ta nagrada namenjena vsem kulturnim delavcem na Zilji, saj je prvič podarjena na Ziljo. Hvala tudi za lepe prispevke v Nedelji: Pepci in Cencu, za hvalospev v Novicah: Bojanu Wakounigu, Marici Kušej za zajtrk s profilom, župniku Francu iz Šmihela za katoliško televizijo Maribor, cerkvenemu zboru Gorotan iz Šmihela, Sabini Wiegele in Elisabeth Goritschnig, Zwitterjevi družini iz Zahomca, ljudskim pevkam z Brda, Veroniki Gotthardt za Majerjevo pesem, Zalki, ki se je zelo matrava v pripravi za današnji večer, moji dragi Milki in Nužeju, ki jima je Zilja zelo važna. Vsem pevkam in pevcem na Zilji. Vsem duhovnikom, sobratom, ki se trudijo za slovensko kulturo in versko življenje, posebno se zahvaljujem za pomoč Petru in Stanku Olip, saj sem v Šmohorski dekaniji od Straje vasi do Potoč edini slovenski dohovnik.

V veliki hvaležnosti se spominjam pokojnega dekana Janeza Walcherja, ki je bil po rojstvu iz nemškega Reichenfelsa, po srcu pa je bil Slovenec, kakor je sam ponosno rekel. Spominjam se župnika Rudija Safrana, Antona Kuchlinga, Maksija Michorja, strica Avguščina Čebula in drugih, rajne Fanije in pokojnega Joza Zankla, ki sta imela angelska glasova v cerkvi v Melvičah, moje pokojne gospodinje Lonca Igerc, ki je bila najboljša pomoč in me je vedno bodrila za domače kulturno delo - za pogreb ji je zbor Ojsternik zapel pesem **Rož, Podjuna, Zilja**. Zbor se je naučil to pesem v pripravi na njen pogreb. Za njo je bila vera in slovenska beseda kakor pravi Milka Hartman v pesmi **Prodani kristali**: »Beseda domača požegnan je kruh, v njej je roditelj sam Sveti duh.« Spomnim se je hvaležno z drugo pesmijo Milke Hartman **Umrlemu prijatelju** v zadnjih kiticah: »...On je tih v grobini groba jame, a moj vzdih ga še s spomini vsak večer objame.«

Zavedam se, da sem z vso ljubeznijo, ki sem jo prejel od Boga, odgovoren za vse Ziljane, posebno za tiste, ki so doživeli kruto zaničevanje. Naj ne utihne slovenska beseda in domača pesem pr Zili. V srcu spremljam pesmi z Brda, iz Melvič, Gorič, Blač, Bistrice, Zahomca, Straje vasi, Kostanj, Šentjakoba do Šmihela. Z veseljem bomo še peli in to brez strahu, kakor pravi Anton Kuchling - Bogu v čast v pesmi **Križev pot koroških Slovencev**: »Odpusti nam Pilatom /strahljivcem daj moči!/Nad vsem zemeljskim zlatom/ bogastvo si le ti.«

»Slovenski jezik mora imeti v slovenskih krajih popolnoma to pravico, katero ima nemški v nemških, italijanski v italijanskih, je med drugim zapisal Matija Majar nekaj tednov po marčnem prevratu leta 1848.« (tako citat Teodorja Domeja).